

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 65/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s. r. o., Námestie sv. Egídia 41/95, Poprad, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Margita Budziková, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd prípisom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4 NcC 11/2016 zo 4. mája 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s. r. o., Námestie sv. Egídia 41/95, Poprad, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Margita

██████████ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) prípisom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 NcC 11/2016 zo 4. mája 2016 (ďalej len „napadnutý prípis“).

Zo sťažnosti a z príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania vedeného Okresným súdom Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 6 C 197/2015 v procesnom postavení žalovaného, proti ktorému sa žalobca (██████████) domáha ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 50 000 € z dôvodu, že žalovaný článkom s názvom „██████████, prezývaný ██████████, pravá ruka konšpirátora ██████████ – biele kone ██████████“ publikovaným 26. marca 2015 na doméne žalovaného <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> zasiahol do jeho osobnostných práv.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že v rámci konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C 197/2015 podal 12. februára 2016 návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu z dôvodu zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu. Sťažovateľ ďalej zdôrazňuje, že na výzvu okresného súdu uplatniť námietku zaujatosti sudcu okresného súdu ██████████ konajúceho v jeho veci nereagoval, keďže „*k dnešnému dňu nedostal rozhodnutie súdu na môj návrh zo dňa 18. 5. 2015 na odňatie a prikázanie veci inému súdu vo veci nezákonného a predčasne vydaného uznesenia o predbežnom opatrení sp. zn. 7 C 138/2015 zo dňa 20. 4. 2015, ktoré bezprostredne súvisí s predmetným návrhom z čoho je zrejmé, že dôvody predpojatosti sudcu ██████████ nemôžem zatiaľ ešte uviesť pred rozhodnutím súdu vo veci návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu*“.

Podľa sťažovateľa krajský súd v rozpore s ním podaným návrhom z 12. februára 2016, ktorý sa týkal všetkých sudcov okresného súdu, uznesením sp. zn. 4 NcC 7/2016 z 18. marca 2016 (ďalej len „uznesenie z 18. marca 2016“) rozhodol len o sudcovi ██████████ tak, že ho nevylúčil z prerokúvania

a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 6 C 197/2015. Po doručení uznesenia krajského súdu z 18. marca 2016 sťažovateľ zistil, že sudca okresného súdu [REDAKOVANÉ] „vo svojom vyjadrení uviedol skutočnosti, ktoré sa nezakladajú na pravde a tieto skutočnosti mi potvrdil aj môj známy z [REDAKOVANÉ], v zmysle ust. § 14 O. S. P. som v lehote 15 dní ako som sa dozvedel o závažnej okolnosti potvrdzujúcej predpojatosť zákonného sudcu podal dňa 18. 4. 2016 Krajskému súdu v Trenčíne prostredníctvom Okresného súdu v Považskej Bystrici námietku zaujatosti samosudcu [REDAKOVANÉ] vo veci návrhu na ochranu osobnosti sp. zn. 6 C/197/2015. K vyjadreniu sudcu... uvádzam, že účelovo vo vyjadrení uviedol, že má pozná len ako spoluobčana z [REDAKOVANÉ], čo nezodpovedá skutočnosti. Neuvedol, že sa poznáme už od detstva, kedy sme bývali ako susedia v jednom činžiaku, ktorý mal šesť samostatných vchodov. Taktiež neuviedol, že sa poznáme osobne, pričom sme si familiárne tykali... V tomto vyjadrení taktiež účelovo neuviedol, že rozhodoval ako sudca v môj neprospech vo veci môjho návrhu č. k. 6 C/408/2015 vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica na vydanie platobného rozkazu vo veci reálne nevykonateľnej exekúcie sp. zn. EX 406/2015 zo dňa 11. 6. 2015 na základe návrhu [REDAKOVANÉ] o ktorej rozhodol sudca... [REDAKOVANÉ] ešte pred tým, ako o podaní odvolania proti uzneseniu o predbežnom opatrení č. k. 7 C/138/2015 zo dňa 20. 4. 2015 rozhodol Krajský súd Trenčín, ktorý 5. 8. 2015 uznesenie o predbežnom opatrení zrušil. [REDAKOVANÉ] v tomto konaní zjavne porušoval moje procesné práva a porušoval moje ústavné právo na spravodlivé súdne konanie. Vyjadrenie odporcu mi nedoručil v zmysle O.S.P. pred začiatkom pojednávania, aby mi takto zabránil vziať zmätočný návrh späť, keďže som v ňom nesprávne uviedol výšku finančnej čiastky, ktorú som zaplatil za túto predčasnú a nezákonnú exekúciu.“.

V nadväznosti na svoje zistenia sťažovateľ vzniesol 18. apríla 2016 námietku zaujatosti proti sudcovi okresného súdu [REDAKOVANÉ], pri nahliadnutí do spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C 197/2015 však zistil, že krajský súd o ním podanej námietke nerozhodol a spis bol 4. mája 2016 vrátený bez rozhodnutia okresnému súdu. Podľa sťažovateľa sa krajský súd „s dôvodmi námietky dostatočne nevysporiadal a konkrétne ani nezdôvodnil prečo tieto dôvody nebral v úvahu. Nesúhlasím s názorom, že Krajský súd Trenčín sa už námietkou zaujatosti sudcu [REDAKOVANÉ] zaoberal

pri svojom rozhodnutí dňa 18. 3. 2016... poukazujem na rozpor vo vyjadrení [REDAKOVANÉ] k námietke celého súdu zo dňa 12. 2. 2016 a jeho vyjadrenie k námietke voči nemu zo dňa 18. 4. 2016. Vo vyjadrení k námietke z 12. 2. 2016 uviedol, že sa necíti byť zaujatý a pozná má len ako spoluobčana z [REDAKOVANÉ], pričom vo vyjadrení k námietke z 18. 4. 2016, kedy mu už bolo známe moje vyjadrenie už bol nútený priznať, že sa poznáme z detstva, kedy sme boli susedia a že sa zdravíme a príležitostne prehodíme nezáväzne zopár slov.“.

Za významnú pre rozhodnutie krajského súdu o námietke zaujatosti považuje sťažovateľ okolnosť, že „zákonný sudca vo svojom vyjadrení k podanej námietke zaujatosti nezaujal žiadne stanovisko k mojím tvrdeniam o prepojení sudcu Okresného súdu Považská Bystrica s mafiánskym gangom [REDAKOVANÉ] a osobami spojenými s navrhovateľom [REDAKOVANÉ]. Vyjadril sa len vo všeobecnosti, že na jeho vylúčenie nie sú dané dôvody. ... Krajský súd v Trenčíne pri rozhodovaní o námietke zaujatosti bol povinný vychádzať na základe objektívne zisteného stavu a zabezpečiť si všetky podklady potrebné k rozhodovaniu, a to navyše za situácie, keď jedným z dvoch podstatných dôvodov námietky zaujatosti je aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a porušenie rovnosti strán.“.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ]... na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd arbitrárnym rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4 NcC/11/2016 zo dňa 4. 5. 2016 bolo porušené.

2. Arbitrárne rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4 NcC/11/2016 zo dňa 4. 5. 2016, ktorým nebola pripustená námietka zaujatosti sudcu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenia vo výške 2000 EUR...

4. Krajský súd v Trenčíne je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 303,16 EUR...“

Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia s'ťažovateľ odôvodňuje psychickou a zdravotnou ujmu, ktorá mu bola spôsobená konaním pred všeobecnými súdmi, a sústavným domáhaním sa práva na spravodlivé súdne konanie. Postup krajského súdu, ktorý nerozhodol o jeho námietke zaujatosti, znamená pre s'ťažovateľa „traumu z účasti na konaniach sudcu, ktorý vedome porušoval moje procesné práva v tejto a aj s vecou súvisiacich konaniach, a tým aj právo na spravodlivé súdne konanie“.

S'ťažovateľ s'ťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 16. septembra 2016, v ktorom oznámil, že vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 6 C 197/2015 bol vydaný „nevykonateľný rozsudok..., ktorý mi prikazuje, aby som na internetových stránkach... uverejnil ospravedlnenie navrhovateľovi [REDAKOVANÉ], o ktorom som písal, že je podozrivý z účasti na trestnej činnosti“. S'ťažovateľ namieta, že sudca okresného súdu [REDAKOVANÉ] rozhodol v jeho veci napriek riadne a včas podanému ospravedlneniu a návrhu na prerušenie konania, pričom práve tento postup sudcu okresného súdu jednoznačne potvrdzuje dôvodnosť podania s'ťažnosti ústavnému súdu.

S'ťažovateľ ďalej doplnil s'ťažnosť podaniami doručenými ústavnému súdu 3. októbra 2016 a 25. novembra 2016, prílohou ktorých bol rozsudok okresného súdu sp. zn. 6 C 197/2015 z 11. augusta 2016 a odvolanie s'ťažovateľa proti tomuto rozsudku, výzva na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie a návrh na zrušenie rozsudku okresného súdu sp. zn. 6 C 197/2015 z 25. novembra 2016 pre zmeškanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní je tiež posúdenie, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci (v danom prípade napadnutým prípisom krajského súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich ústavou a dohovorom garantovaných práv napadnutým prípisom krajského súdu, ktorým bol spis vedený okresným súdom pod sp. zn. 6 C 197/2015 vrátený tomuto súdu ako nesprávne predložený bez rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na vylúčenie sudcu [REDACTED].

V napadnutom prípise krajský súd predovšetkým uvádza:

«... v prebiehajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6 C/197/2015, bol odporca uznesením sp. zn. 6 C 197/2015-10 zo dňa 03. 07. 2015, riadne poučený o práve podať námietku zaujatosti podľa § 15a O. s. p. uvedené uznesenie bolo odporcovi doručené dňa 07. 07. 2015. Odporca dňa 12. 02. 2016 (t. j. ešte pred prvým pojednávaním) doručil súdu prvého stupňa písomné podanie, ktoré bolo po obsahovej stránke vyhodnotené ako námietke zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Považská Bystrica. Vo veci sa uskutočnilo dňa 22. 02. 2016 aj pojednávanie, na ktorom odporca vznesenú námietku zopakoval, v dôsledku čoho došlo k odročeniu pojednávania. O vznesenej námietke odporcu bolo nadriadeným Krajským súdom v Trenčíne rozhodnuté uznesením 4 NcC/7/2016-61 zo dňa 18. 03. 2016 tak, že sudca Okresného súdu Považská Bystrica [REDAKOVANÉ], nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6 C/197/2015. Uvedené rozhodnutie bolo odporcovi doručené dňa 08. 04. 2016. Nadriadený súd v odôvodnení poukázal aj na to, že existenciu dôvodov vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci skúmal iba vo vzťahu k sudcovi [REDAKOVANÉ], ktorý podľa rozvrhu práce tohto okresného súdu má predmetnú vec prejsť a rozhodnúť, nakoľko rozhodovacia činnosť ostatných sudcov tohto okresného súdu nie je v tejto veci daná. Dňa 18. 04. 2016 odporca na Okresnom súde Považská Bystrica podal opätovne námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ], pričom sa domáhal jeho vylúčenia z prejednávania veci č. k. 6 C/197/2015. Odporca poukázal na to, že nadriadený súd skorším uznesením sp. zn. 4 NcC/7/2016-61, jeho námietku zaujatosti zamietol na základe vyjadrenia sudcu [REDAKOVANÉ], že vo veci sa necíti byť zaujatý, navrhovateľa nepozná a odporcu pozná len ako spoluobčana z [REDAKOVANÉ]. V tejto súvislosti odporca namietal, že dotknutý sudca vo svojom vyjadrení neuviedol, že sa s odporcom pozná od detstva. Bývali ako susedia v jednom činžiaku, ktorý mal 6 samostatných vchodov. Ďalej uviedol, že sa s dotknutým sudcom poznajú osobne, pričom si tykali. Pri ich náhodných stretnutiach v [REDAKOVANÉ] ho [REDAKOVANÉ] oslovoval „[REDAKOVANÉ]“, občas si podali aj ruky – a vždy ho „otcovsky“ upozorňoval, že jeho aktivity nemajú význam, že aj tak nič svojim publikovaním nedosiahne. Odporca ďalej uviedol, že sudca [REDAKOVANÉ] mu mal, v období

keď mal kauzu s [REDACTED] u [REDACTED], pred budovou súdu vyčítať, že články ktoré publikuje o [REDACTED] a jeho švagrinej [REDACTED], v tom čase štátnej tajomníčky ministra Boreca (údajne prepojeného na konkurznú mafiu [REDACTED]), v kauze poškodeného trenčianskeho podnikateľa [REDACTED], sa nezakladajú na pravde. Odporca okrem toho poukazoval a zároveň aj namietal postup sudcu [REDACTED] v inom konaní vednom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6 C/408/2015, v ktorom sa mal voči nemu dopustiť porušenia procesným, ako i ústavných práv. Sudca [REDACTED] v písomnom vyjadrení zo dňa 21. 04. 2016 k opakovanej námietke zaujatosti vznesenej odporcom dňa 18. 04. 2016 uviedol, že trvá na tom, že odporcu pozná ako spoluobčana. S odporcom, ktorý je od neho o 5 rokov starší, ako deti bývali v jednom dome, z ktorého sa odsťahoval keď mal asi 12 rokov. Napriek tomu sa až doposiaľ zdravili a prehodili príležitostne zopár nezáväzných slov. Ďalej uviedol, že sa nikdy spoločne nezúčastnili kultúrneho, športového alebo iného podujatia a nikdy neboli spolu na káve. Poprel, že by vyčítal odporcovi články, ktoré publikuje a mal tvrdiť, že tieto sa nezakladajú na pravde, keďže sa nemohol vyjadrovať k veciam, ktoré mu nie sú známe. Uviedol, že vo veci sa necíti byť zaujatý, avšak nemá výhrady proti tomu, aby bola vec prikázaná na rozhodnutie inému sudcovi.»

Na základe uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že sťažovateľ v podaní z 18. apríla 2016 neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mu neboli známe už vo februári 2016, keď vzniesol po prvý raz námietku zaujatosti. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil námietku zaujatosti sťažovateľa z 18. apríla 2016 ako podanú oneskorene, keďže nebola vznesená na prvom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 12. februára 2016. V zmysle uvedeného v súlade s § 16 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) platného a účinného v čase rozhodovania krajského súdu, podľa ktorého sa námietky zaujatosti podané po tejto lehote nadriadenému súdu nepredkladajú, krajský súd vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na vylúčenie sudcu [REDACTED].

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Ústavný súd si pri výklade práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na spravodlivé súdne konanie, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07). Z uvedeného dôvodu možno namietané porušenie oboch označených práv preskúmať spoločne.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal zo skutočnosti, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Preto v súlade so svojou ustálenou judikatúrou nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

V súlade s § 14 ods. 1 OSP sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti.

Podľa § 15a ods. 1 OSP účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Podľa § 15a ods. 2 OSP účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

V súlade s § 16 ods. 1 OSP súd predloží vec nadriadenému súdu s vyjadrením sudcu na rozhodnutie o námietke zaujatosti do 15 dní od jej podania. Ak sa spis zároveň predkladá odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní, vec sa predloží až po vykonaní úkonov spojených s predložením veci odvolaciemu súdu. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte; touto lehotou nie je viazaný, ak rozhoduje zároveň o odvolaní. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne do desiatich dní iný senát tohto súdu.

Podľa § 16 ods. 2 OSP ustanovenie odseku 1 neplatí, ak účastník uplatnil v námietke zaujatosti rovnaké skutočnosti, o ktorých už rozhodol nadriadený súd alebo iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak je námietka zaujatosti podaná po uplynutí lehoty podľa § 15a ods. 2 alebo ak na námietku súd neprihliada podľa § 15a ods. 3 až 5; v týchto prípadoch sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. O dôvode, pre ktorý sa vec nadriadenému súdu nepredkladá, súd upovedomí účastníka konania, ktorý námietku uplatnil.

Vychádzajúc z citovaného a s prihliadnutím na citovanú právnu úpravu, ústavný súd zastáva názor, že krajský súd sa v napadnutom prípise ústavne konformným spôsobom zaoberal námietkou zaujatosti sťažovateľa z 18. apríla 2016 (resp. okolnosťami, ktoré v námietke zaujatosti sťažovateľ uvádzal), pričom jeho záver vyplývajúci z aplikovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, v dôsledku ktorých bol spis s námietkou zaujatosti vrátený okresnému súdu ako nesprávne predložený, je primeraným spôsobom odôvodnený a zodpovedá obsahu a zmyslu právnych noriem, ktoré krajský súd pri (ne)rozhodovaní o námietke zaujatosti aplikoval.

Ústavný súd poukazuje na to, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je povinnosť súdu akceptovať bez preskúmania prípustnosti námietky z pohľadu dodržania lehoty ustanovenej v § 15a ods. 2 OSP dôvody, na ktorých je založená námietka sťažovateľa.

Právo na nestranný súd je síce zabezpečované ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku o vylúčení sudcov, o ktorých nezaujatosti sú dôvodné pochybnosti, avšak v záujme zabezpečenia plynulosti konania, ktoré je dôležité predovšetkým z pohľadu dodržania záruk účastníkov konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, je procesno-právnym kódexom v § 15a OSP upravený inštitút nepredloženia veci nadriadenému súdu. Postup všeobecného súdu, ktorý, uplatňujúc tento inštitút, vráti návrh na vylúčenie sudcu ako nesprávne predložený, nemožno *a priori* považovať za ústavne nesúladný.

Pokiaľ sťažovateľ v doplneniach k sťažnosti poukazuje na to, že zákonný sudca, o ktorého vylúčenie išlo, *„rozhodol v jeho veci napriek riadne a včas podanému ospravedlneniu a návrhu na prerušenie konania, pričom práve tento postup sudcu okresného súdu jednoznačne potvrdzuje dôvodnosť podania sťažnosti ústavnému súdu“*, ústavný súd pre úplnosť zdôrazňuje, že s prihliadnutím na § 14 ods. 3 OSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (obdobne aj § 49 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Interpretácia a aplikácia príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku k vznesenej námietke zaujatosti krajským súdom bola v posudzovanej veci podľa názoru ústavného súdu zlučiteľná s ústavou, ako aj s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Napadnutý prípis krajského súdu je v rozumnej miere odôvodnený a nemožno ho kvalifikovať ako arbitrárny.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že medzi napadnutým prípisom krajského súdu a základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a ani právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľ namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala reálnu možnosť na to, aby ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol vysloviť ich porušenie.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi uplatnenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2017